

n.

Skole I

Da jeg var syvethalvt år gammel, en august dag i nittenhundredogtoogtrediv, gik jeg hen til Skolen for første gang. Det var Jagtvejens Kommune skole, en stor murstens rød blok, med store vinduer, og fire etager. Skolen lå på hjørnet af Jagtvejen og Hans Egedesgade, og var blevet bygget på den gamle i et hjørne af den gamle kole ma kirkegård. Fra skolens vinduer, kunne vi fra vores klasseværelse, se ud over Hans Tavsehs park og den store Assistens Kirkegård. Jeg har ikke noget godt at sige om den skole, ligesom skolen ikke havde noget godt at sige om mig. Jeg havde det svært med at læse og skrive, og var meget længe om at forstå hvad det drejede sig om. Derfor forberedete jeg mig aldrig til næstedags skole. Og når man ikke kunne sine ting, blev man skældt ud, eller man fik besked på at man skulle blive en time længere på skolen end de andre. ~~Det var det vi kaldte for en svedetime.~~ Øretæver og slag med spanskrør, var noget som skete ret tit. Min klasselærer kunne jeg ikke lide, jeg mindes aldrig at han gjorde noget som var godt, det ene ^{ste} gode jeg vil huske ham for, var at han engang gik en tur med os på Kirkegården for at vise os H.C. Andersens grav, og bag efter i skoleklassen læste en historie. Jeg gik to gange i anden klasse, i en klasse som hed anden hjælpeklasse. Mange gange måtte jeg af andre børn i skolen og hjemme på gaden, høre ~~eller~~ ^{at} de råbte efter ~~en~~ ^{mig}: Du går i hjælpeklasse! I hele min skoletid var der ikke en dag hvor jeg gik glad i skole. Havde jeg ikke været ret stærk, havde jeg ikke være godt til at tegne, og havde jeg ikke været godt til at fortælle en historie, havde jeg ikke klaret den. Den værste dag i min ~~liv~~ skoletid, var hos en lærerinde som vi havde i regning. Jeg havde ikke regnet ~~noget~~ nogle stykker som hun havde givet mig ^{for}. Hun kom hen imod mig og sagde til mig: Har du regnet dine stykker. Jeg sagde: Nej.

Fra Bogen = Enders ved navn Hemmertz

Hun blev rasene og ^{fort} færedede hen til skoletavlen og hentede den linial, hun brugte til at slå lige streger med på tavlen. Den var ret kraftig og en meter lang. Fuldstændig gal og vild, løb hun rundt om mig, og tævede løs på mig. Da hun havde ramt mig ti gange, og to gange på min sidste byld ^{som sad på ryggen og som} som jeg var stor og ømfindig. ~~Det var en byld som sa på ryggen, da hun ramte den anden gang,~~ og væsken begyndte at løbe mig ned af ryggen. ^{Da} Glemte jeg alt og blev rasene, jeg tog kæppen fra hende og gav hende fem slag på ryggen. Hun løb grædene ud af klassen, medens hun råbte, at jeg skulle på opdragels^{en}anstalt. Medens jeg brækkede hendes linial, så jeg på alle børnene, som sag pønt ved deres skoleborde og var meget blege. Jeg var den gang tolv år. Jeg løb ud af klassen og ned ad trappen, på første sal mødte jeg regnelær^{er}inden og min-øge- vores klasselærer, de forsøgte at spærre vejen for mig, men uden held. Jeg løb ud af skolen og lige hjem. Min Far var hjemme, jeg fortalte ham hvad der var sket og viste ham min ryg. Han tog hurtig sit pæneste tøj på, og sammen gik vi over til skolen. Han gik rask op ad skoletrappen, og jeg efter ham så godt jeg kunne. Jeg ville havde det hele med, jeg ville se hvad der skete. Min far stormede ind i klassen, hvor regnelær^{er}inden var der ~~nu~~- endnu-. Lærerinden blev nervøs og søgte tilflugt, bag sin pult. Alle børnene i klassen så blege og spændte ud. Min far tog hende i armen og trak hende frem foran pulten. Han så på hende og sag de: Hvis de slår ham en gang til, kom ^{nu} jeg tilbage, og så skal de få en omgang, med linialen så at de aldrig glemmer det. I mellem-tiden var min klasselærer kommet ind i klassen. Min far vente sig om mod ham, og tog ham i ~~hænderne~~ slippet og trak til, så han var ved at kvæles. Min far råbte så højt han kunne: Hvis de slår den dreng ~~en~~ gang til, kommer jeg tilbage, og banker dem vind og skæv.

3 2 Skolen 3

Så gik min far hjem, og jeg var glad for ham, hjemme fortalte jeg min mor alt hvad der var sket. Hun var godt tilfreds og sendte mig hen til grønthandleren for at købe et hvidkålhovede. Den dag fik jeg min livret, som var fyldt hvidkålhovede og pande kager. Min far gik i lang tid rundt og var glad for sig selv, over sin indsats, og tit og gerne, med års mellemrum, fortalte han historien om sit besøg på skolen. Det havde gjort indtryk på skolen at min de havde set min far. De sidste to år jeg gik på skolen lod man mig passe sig selv. Der var ingen af lærerne som sagde ret mig-til meget til mig. Og der var ingen som havde lyst til at slå mig.

Stille og langsomt gik tiden og endelig en dag i juni nittenhundrede og nioogtrediv, gik jeg ud af skolen, fra sjette klasse.

~~Det-ene-gåde-fr~~

Det eneste fra den tid som ^{jeg} tænker på med glæde, var de to gange jeg var på feriekoloni. Den første gang var helt oppe ved Jammer Bugt, hvor ~~je~~ vi gik i vandet hver dag. Vi blev solbrændte og havde det godt. Den anden gang var jeg i Rørvig, hvor ~~der~~ var en feriekoloni som hed Eriks Minde. Jeg var bange da vi skulle sejle med den lille færge fra "undested" Den lille færge gyngede ^{de} meget og jeg troede at min sidste time var kommet. Jeg var sammen med min bror som var et par år yngre end mig. Vi var der i tre uger, og hver uge fik vi en lille pakke sendende ^{de} fra vores mor med slik i. Da vi var kommet tilbage til københav, gik vi hver ^{dag} eller kørte på cykler, hvis vi kunne låne nogle, ud til ^{Her} "asværk" havnen. Hvor der lå en badeanstalt hvor ^{var} vi fire eller fem timer, derude lærte ~~ve~~ vi os selv at svømme. På vejen hjem kørte vi igennem kødbyen, og så på alle de slagtede dyr. Derfra kørte vi forbi den store politigård, og talte meget om, hvordan vi skulle slippe ud ^{af} bygningens fængsel, når vi blev voksne. Og sikkert ^{ville} de ende på politigården som fanger.